

קפה לכל איש עקרת-בית היא לא משתגעת להיות, אבל ארוחה חמה יש כל יום לילדים ולבעל. כי גם מיטפחה של שחקנית צריכה לאכול: קפה אני דווקא אוהבת לעשות.

כל המיטפחה לבכורה של הסרט זוג נשוי באה מירו בלוויית בעלה, דויד, בתה אלה, ובנה דן. על השתתפותה ב-

סרט היא זכתה בפרס השחקנית המצטיינת. תעודת-הכבוד מוצמדת לקיר, ומדי פעם מאבקים אותה: הרגשתה מכובדת במשך ארבע דקות רצופות. כדיוק בת כמה אני, אבל אני לא אניג את זה לעיתון. לא אניג את זה לאף בימאי על מגש של כסף, לא רוצה לשמוע יותר א...מירי פביאן היא בת... כשאין לו מושג איך אני בכלל נראית. גם זה כבר קרה לי. אני רואה שזה ממש מציק לך. בטח שזה מציק, ולהציק זה עוד כחסי. פעם, כשהייתי יותר צעירה ופחות חכמה, הייתי ממש ממורמרת מזה, ואו הייתי בכמה שנים יותר צעירה. פעם חשבתי שהעבודה שלי, המיטפחה זה הרבה הכי חשוב בעולם. הייתי אגואיסטית כזאת. זה היה צורך (המשך בעמוד 34)

אמיתית, פחד מ'מה יגידו', פחד מהחיים, פחד מאי-הצלחה, פחד מהצלחה. והיום? היום אני בן-אדם שלם, לא מפחד, לא חושש, עם המון נסיון-חיים, עם ידיעה איך לשחרר את עצמי ואיך לשחרר את המיטענים הריגשיים שהחיים נתנו לי במתנה. אבל כל זה, כנראה, בא ביחד עם כמה קמטים זעירים מסביב לעין, שאף אחד בעולם לא רואה, חוץ מהצלם שמצלם קלואפים". מירי, אולי תגידו סוף-סוף בת כמה את? "אל תעשי הצגות. את הרי יודעת

קשר לאיך את נראית. יש לך שני קמטים ליד העין? אין עבורה:

חתיכות עם שיער וציצים

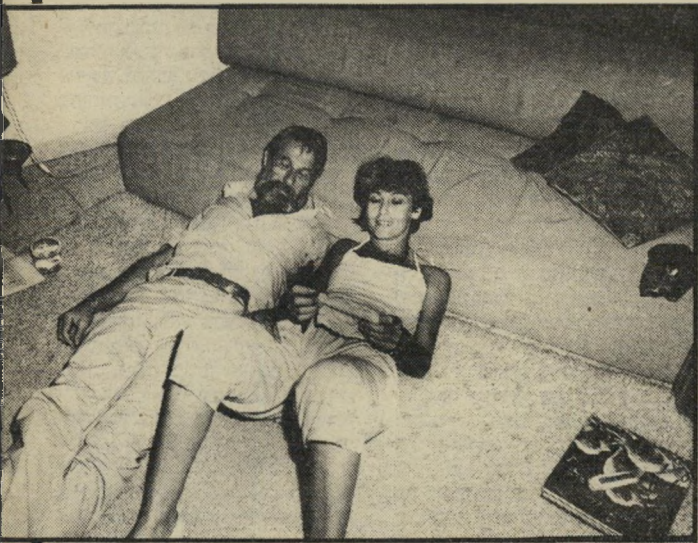

זה לא נכון שלא עושים סרטים בארץ. עושים, ולפעמים, בתס"ריט. יש תפקיד לאשה שהיא כבר לא בת 20, ואני קוראת את התסריט וחושבת לעצמי: יופי, זה תפקיד מעניין בשבילי. אז מייד לפני הצילומים הם משנים את התפקיד, ונותנים אותו לאיזה חתיכות צעירה עם שיער ארוך וציצים, שתקשט להם את הסרט. שיהיה יפה.

יש לי הרגשה שאני את הקולנוע פיספסתי ב-10 שנים. כשהייתי צעירה ב-10 שנים לא עשו סרטי-איכות. עשו בעיקר סרטי-בורקאס. אף אחד לא העלה בדעתו לקחת אותי לסרט כזה, ומצירי אני גם לא הייתי נענית.

"עכשיו אני פיתאום שחקנית מכוגרת. שלא תביני אותי לא נכון. אין לי שום בעיה עם הגיל שלי, מכל הבחינות האחרות. בכלל, בחיי יוסיום אני נחשבת, ומרגישה, אשה צעירה. זה רק בשביל הקולנוע אני כבר לא כליכך. ובחיי, תאמיני לי, כעצם את הרי מכירה אותי שנים. תגידו, אני לא נראית היום יותר טוב מאשר לפני 10 שנים?

"מה היה לי אז? לא ביטחון עצמי, לא בשלות, לא מיטענים ריגשיים שצברתי במשך הזמן. רק עור יותר חלק היה לי, אולי, ופחדים. פחד להראות מי אני באמת, פחד להיות

כובע לכל עת כמה פנים יכולה להחליף שחקנית! הרבה יותר קל להחליף כובעים. על עמוד-עץ בכניסה תלויים עשרה כובעים. כל אחד מהם נועד למצב-רוח אחר.